

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katel. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 154.

V Ljubljani, v soboto 8. julija 1899.

Letnik XXVII.

Slaba znamenja.

Ulica zmaguje! Po vsej Evropi, izvemši Anglijo, parlamentarizem propada, a zmagujejo pesti in močna pljuča. Tako je v Avstriji obstrukcija parlamentarizmu potrla vsa peresa in kolesa in poulična revolucija vrgla je Badenijevo ministerstvo. Naša ustava se itak nikdar ni uživala med ljudstvom, zato si vlada lahko pomaga s § 14. A vedno ne pojde tako. Vlada bode morala sklicati parlament in igra se iznova prične. Obstrukcija bode zahtevala svojo pravico, sklicevaje se na »ljudsko željo«. In če se vlada zopet uda, potem je anarhiji odprta pot, načelo večine je pokopano. Kar danes poskušajo Nemci, to morejo jutri Čehi. Sila zmaguje, pest odločuje, to je znamenje novodobnega parlamenta.

Od liberalnih Nemcev so se naučili Mažari. V živem spominu so še nečuvenci dogodki v ogrski zbornici in po peštanskih ulicah. Danes je mažarska opozicija mirna, toda to je le tišina pred nevihto. Ko se razkadi Szellova hipnoza, tedaj prične opozicija zopet divji ples.

Enaka bolezen se je lotila italijanskega parlamenta. Maloštevilna, toda brezozirna in odločna manjšina se je postavila v boj proti vladi in večini. Pomagala jej je galerija in ulica do zmage. Vlada ni vedela druge pomoči, zaključila je zasedanje do pozne jeseni.

Z največjo silo in predrznostjo pa je opozicija nastopila v Belgiji. Socijalisti v zvezi z liberalci, ki v zbornici ne štejejo niti tretjino glasov, so glasno z orožjem v roki zahtevali, da vlada odstopi in se večina razprši, da pridejo kričači na krmilo. V zbornici in na ulici je divjala več dni prava revolucija. Vlada je morala nekoliko odjenjati, da je preprečila prelivanje krvi.

Soumettre ou demettre!

Tretje je revolucija proti državnemu redu. To je nauk liberalizma. Ako vlada ne pobije klerikalcev in se z dušo in telesom ne zapiše liberalizmu, potem nastopijo mnogoštevilni oboroženi delavski bataljoni, ki slepo služijo židovskemu kapitalu in svojim mastno plačanim voditeljem. »Ljudstvo« je nezadovoljno, zakriči s škarpami v rokah židovski mazač. V zbornici nastopi plačan kričač, na ulici pijan pretepač, in ti ljudje razglašajo »ljudsko« voljo, ki pa je javna revolucija. Tako smo zopet prišli nazaj v čase francoske prekucije, ko je odločevala surova sila in je bil najslavnejši oni »ljudski« zastopnik, ki je pobil največ šip ali pomoril največ ljudi.

»Obstrukcija je najvažnejši problem vseh ljudskih zastopov. Nihče ne taji, da je obstrukcija velika nesreča kakor vojska. Pravična ali krivična, vedno ostane kriza na življenje in smrt za parlament«. Tako prične člankar dunajske židinke svojo razpravo, toda v isti razpravi pride do zaključka: Nemogoče si je misliti parlament brez temeljnega načela, da večina odločuje, seveda s pogojem, da je večina nemška ali vsaj liberalna. Ako pa so v večini klerikalci, potem je taka večina nenaravna, krivična, in manjšina ima pravico, celo dolžnost, da s silo razbije tako večino.

Obstrukcija je sveta, revolucija na ulici je odpor ljudske duše proti zatiranju, ako treba zabosti klerikalnega zmaja. Tudi bastard more zasedati najodličnejše mesto, dasi zakoni omikanih narodov priznavajo načelo, da nezakonski otroci ne morejo zakonskim kratiti pravic.

Tako uči »N. Fr. Pr.«, glasilo ustavoverne stranke, katera danes v Avstriji in Belgiji že kot marodér krevlja za soc. demokrati. »N. Fr. Pr.« je vedno s prikritim veseljem pozdravljala gibanje nemške in italijanske irredente v Avstriji, a danes že brez ovinkov zagovarja poulične izgrede na

Dunaju, v Bruselju, Rimu, Madridu in Parizu ter proslavlja zmage pouličnih razgrajčev. Po tej teoriji propalega liberalizma je nemogoče vsak parlamentarizem, ako ima manjšina pravico, da s silo razžene neljubo jej večino.

Tako govore in učé liberalna glasila od »N. Fr. Pr.« doli do ljubljanske žabe, ki se valja v židovski luži. Jako lep nauk! Po tem načelu mora v prihodnje vsaka parlamentarna manjšina zbobnati na ulice vse svoje pristaše iz raznih predmestij s krepelci in cepini. Kdor najglasneje razsaja in največ šip pobije, ta je prihodnji kandidat za državni zbor; kdor pa največ klerikalcev podavi, ta ima spričevalo sposobnosti za ministra. Tako se bližamo polagoma oni srečni dobi, ko bode »ognjeni dih revolucije« smodil cvetje in sadje srednjeveške omike. O Vandenpeereboom! Duše božje, ali se vam ne ježe lasje! Nam ne. Čim preje zmaga nauk, tem hitreje razpade liberalizem v prah in pepel. In greh bi bil, ko bi ustavljali časa kolo, ki bode strlo najhujšega sovražnika ljudstva, liberalno hijeno.

Grozna statistika.

Iz Zagreba, 30. junija.

Pred nedavnim je priobčil občinski biležnik v Pelložici gospod Majnarić v Sisku kratko brošuro, v kateri je opisal žalostno stanje svoje občine, ležeče med ustjem Kolpe in Lonje na levem bregu Save. Ko človek bere to brošurico, ne bi skoraj verjel, da more biti v tako plodnem kraju, kakor je Posavina, toliko siromaštva in bede. In vendar je tako; saj moramo verovati možu, ki živi med ondotnim narodom in je dokazal svoje trditve o gospodarskem nazadku svoje občine tudi s statističnimi podatki. In kaj pravijo te številke?

LISTEK.

Napredno pismo.

Gospod urednik!

Dolgo vam že nisem pisal, in med tem postal bi bil kmalu prijatelj klerikalcev, če ne celo klerikalec. To pa je prišlo tako-le:

Bral sem, kako nameravajo krščanski socijanci na Dunaju razširiti volivno pravico. Po njihovem predlogu, ako se uveljavi, povišalo bi se število volivcev v prvem volivnem razredu od 6000 na več kot 16.000. Do sedaj je torej 6000 velikih kapitalistov gospodovalo v prvem razredu, sedaj pa bi se jim zmanjšala volivna pravica za več kot polovico. Torej sem si mislil, da bodejo posebno socijalni demokratje s tem predlogom zadovoljni, ker se z njim oslabiti hoče moč velikega kapitala. Posebno zadovoljni, sem si mislil, bodejo socijalni demokratje s tem, da predlog ustanavlja četrti volivni razred, v katerem bi dobilo volivno pravico krog 200.000 proletarcev, ki dosedaj niso imeli volivne pravice. Tako napreden ni noben občinski volivni red, in celo v naši Ljubljani, ki je tako srečna, da ima s pomočjo socijalnih demokratov čisto napreden občinski odbor, od tega od-

bora ne bomo dobili tako naprednega volivnega reda. Toda socijalni demokratje s tem predlogom niso zadovoljni in v družbi s kapitalističnimi židovskimi liberalci kriče, da je to »Wahlrechts-raub«, in skušajo na Dunaju uprizoriti revolucijo. Obsojal sem tako početje socijalnih demokratov, ki sicer zahtevajo razširjenja volivne pravice, tu pa takemu razširjenju nasprotujejo in ljudstvo razburjajo ter bi radi dosegli, da bi tekla kri, samo zato, ker hočejo v prvem volivnem razredu krščanski socijanci vzeti moč židovskim kapitalistom iz rok, kateri so do sedaj, dasi najslabši volivni razred po številu, volili primeroma največ mestnih odbornikov. Jasno mi je bilo, da vodi socijalno demokracijo židovstvo in sicer izključno le v svoje sebične namene.

Ali sedaj pa me je podučil »Slov. Narod« in mi pokazal, da imajo socijalni demokratje prav, in da so krščanski socijanci res roparji volivne pravice. Zakaj? No, zato, ker to trdijo nasprotniki klerikalizma in mora zato biti resnično. Le klerikalcem ne zaupati! Občudoval sem modrost gospodov, ki pišejo »Narod«.

Bral sem nadalje o revoluciji v Belgiji in sem se hudoval nad liberalci in socijalnimi demokrati, ki so provzročili prelivanje krvi, ker so v parla-

mentu v manjšini. To postopanje, katero so hoteli pri nas svoje dni uprizoriti nemški nacijonanci in njihovi prijatelji, ko so z najhujšimi sredstvi zapričeli obstrukcijo, zdelo se mi je zaničevanja vredno, in veselil sem se, da mi bo v tem brez dvoma pritegnil moj ljubi »Slov. Narod«, ki je nekdanj tako vneto pobijal našo obstrukcijo. Ali motil sem se. Razsvitljene glave pri »Narodu« obsojajo kar najostreje klerikalno večino belgijskega parlamenta. Zakaj? No, zato, ker je klerikalna. Ker je klerikalna, morala bi se udati protiklerikalni manjšini. Klerikalizem je revolucija! Uničite ga torej.

Bral sem konečno o naredbi našega naučnega ministerstva, s katero se zopet uvajajo na srednjih šolah eksercicije. Veselil sem se te naredbe. Saj moj ljubi »Slov. Narod« vedno piše da duhoven deluj le v cerkvi, in tu se je duhovnu odprlo novo polje delovanja v cerkvi. Toda zopet sem se motil. »Narod« pravi, da je ta naredba nazadnjaška in da se hoče s tem ukrepi vpliv klerikalizma. Sedaj še le prav vem, kako in kaj; klerikalci ste zviti ptiči, in kedar deluje duhoven izven cerkve, reči se mu mora, da naj deluje samo v cerkvi, kedar pa deluje v cerkvi, kričati se mora, da je to delovanje nazadnjaško. Tako

Leta 1860 je bilo v Peloznici 1288 prebivalcev, danes 893. Leta 1875 je imela ta vas 320 hiš, zdaj jih ima samo 279. Leta 1878 se je naštel v tej vasi še 960 konj, 1600 goveje živine in 2500 svinj, dvajset let kasneje, namreč l. 1898, samo 632 konj, 929 glav goveje živine in pa 83 svinj. Razumi se, da je vsa ta živina dandanes tudi slabše pasme in sploh manj vredna, nego v poprejšnjih letih. In to je samo ena občina v Posavini, ki o nji govori pisatelj in ki nam jo predstavlja kot tipični primer, kajti tako so nazadovale v tem predelu skoraj vse ostale občine. In kako siromašno se oblači in hrani ta narod, uživa večidel le neslan koruzni kruh, ker osoljenega bi se preveč pojelo, mesa ne povzije skozi celo leto nobenega, razven malo slanina na največje praznike. In vendar je bil nekdanj ta kraj vrlo bogat, saj so ga že Rimljani šteli med najnaprednejše dežele svoje, in tak bi mogel biti tudi dandanes, saj je tamošnji narod dober in pošten, ali zdaj seveda zapuščen v fizičnem in žalibog bode tudi kmalu v moralnem oziru, če ne bode hitre pomoči.

Narod je izgubil od onega časa, odkar je sezidana železnica od Siska v Slavonijo, ves svoj zaslužek na Savi, kjer je vlačil ladije v Sisek ter bil od tega časa vezan popolno na svoje gospodarstvo, a to mu je propadalo od leta do leta, ker je vsa Posavina, posebno pa kraj izpod Siska, podvržen vsako leto hudim povodnjim. Okoli Save in Lonje so se naredila prava močvirja, ki se ne dajo nič več obdelovati in ki iz njih dohaja po leti gnjili zrak, ki okužuje ves kraj, pa tako narod gine brez svoje krivde od hudih bolezni. In še to, kar bi se dalo, ne more rešiti, ker nima od nikoder pomoči.

Omenjeni biležnik pravi, da občina ni dobila od vlade 15.000 gld. posojila, premda jej je bilo obljubljeno. S tem posojilom je hotela občina narediti potrebne nasipe, da se obrani poplav; a niti ni mogla dobiti občina potrebnih načrtov za osuševanje in izboljšanje svojih zemljišč. Vlada ostala je gluha za vse te prošnje. In vendar se vsako leto toliko denarja troši za razna večkrat tudi prav dvojbeni podjetja, a za narod, ki očitno propada, ni nikjer denarja. To je čisto kriva gospodarska politika, pa nas mora ugonobiti sčasoma, če se ne obrne na bolje.

Na Hrvaškem sploh ne misli državna oblast na urejevanje rek in izsuševanje močvirnih krajev. Zajedniška vlada vsa taka dela celo pri državnih rekah zanemarija, a avtonomna ali domača vlada pa nima za to dovoljnih sredstev, ali pa tudi ne prave volje. Tako je prisiljen Zagreb izdati za urejenje Save, če noče, da ga zalije, do blizu 300.000 gld., kar gotovo ne bi bilo potrebno, ko bi Zagreb stal tam kje na Tisi, saj nam je še vsem dobro znano, kako je Ogrska potrošila za Segedin milijone, da ga varuje poplav reke Tise. A najhuje je še to, da Hrvaška plačuje svoj prinos za taka podjetja na Ogrskem, doma ji pa vse propada. Sicer se bode pa moralo v tem pogledu

nekaj storiti in regnikolarni deputaciji ne bode preostalo nič drugega, nego pri sklepanju nove nagodbe opozoriti ogrsko vlado tudi na te krivice, ki jih trpi hrvaški narod od ogrske vlade. A ko se dobi večja svota, moralo se bo začeti tudi z izsuševanjem posavskih in podravskega nižin, ker sicer izgine sčasoma ves naš narod iz teh krajev. Koliko plodne zemlje bi se dobilo samo z izsuševanjem lonjskega polja! Naš narod potem ne bi trebal iskati si težavnih služb po tujih krajih, nego bi mogel ostati doma, kjer bi se lahko dobro prehranil. Toda za taka podjetja bi morala dati denarja država, ki ga tako večkrat troši za nepotrebne stvari, ali pa bi morala vsaj gledati, da se osnujejo društva z državno podporo. Posavina bi mogla postati zopet žitnica, kakor je že bila nekdanj, a ravno tako tudi Podravina in potem se ne bi trebala priobčevati tako žalostna statistika o propadanju hrvaškega naroda zbog malomarnosti pozvanih državnih faktorjev, ki jim šume po glavah različne državne ideje, mesto da se lotijo blagonosnega in koristnega kulturnega dela, ki je za obstanek vsakega naroda neobhodno potrebno.

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. julija.

Dunajske demonstracije in — liberalci. Poročali smo o zadnji socijalno-demokratski demonstraciji, ki se je priredila proti županu dr. Luegerju in podžupanu Strobachu, ker sta pri neki priliki po pravici kritikovala počenjanje socijalističnih rogoviležev. Manifestacija je po poročilu »Arb. Zeig.« in židinj iz Fichtegasse »najmočnejša, najsilovitejša politična manifestacija, kar jih je bilo za Badenijevih dni, motila jo je le nasilnost policije, kateri ves srd in zaničevanje.« V resnici seveda ni bilo prav nič drugega, nego moker nastop zaslepljenih, židovskim krivonosim voditeljem vse zaupajočih delavcev, ki bi bili z veseljem izpolnili vsa povelja dr. Adlerja in drugov, da ne bi bila policija storila svoje dolžnosti. — Vsled tega pa toliko hrupa v taboru Izraelovem, ker le za njega koristi se je moralo delavstvo predvčeranjim postaviti javno proti dr. Luegerju, ker le židom so po novem volilnem redu pristrižene peroti in njihovemu gospodstvu bi v vsakem slučaju odklenalo, ako vlada odobri volivno preosnovo. Seveda delavci niso smeli izvedeti resnice, ti so morali biti prepričani, da se njim godi krivica, da je žaljen delavski stan. In to so mu znali prav dobro raztolmačiti mastno plačani voditelji dr. Adler in drugovi. In ta načrt se jim je seveda izjalovil, župan in Strobach še danes živita in dr. Lueger je takoj včeraj izjavil v mestnem zboru, da v polnem obsegu vzdržuje svoje izgovorjene besede, ker niso bile namenjene delavstvu kot takemu, marveč pouličnim kričočim in židovskim najemnikom. Tej svoji ogorčenosti je moral dati duška seveda tudi cesarski svetnik žid Penizek v poročilu delavcem skrajno »prijaz-

nemu« »Slov. Narodu«. Ta čifutski poročevalec je tudi dostavil, da se je župan dr. Lueger umaknil sili in bežal iz mesta, da je hiše mestnih odborikov morala stražiti množica policajev. Kajpada na vseh teh poročilih ni prav nič resnice. Župan in mestni odborniki so bili prej ko slej v mestu in so bili zastraženi ravno toliko, kakor čifutski bogataši, ki se, akoravno »prijatelji delavcev«, vendarle bojé, da se morda slednjič tudi proti njim obrne ost vzgojene revolucije.

Katoliška ljudska stranka — posredovalka. Svojedobno so poročali nekateri listi, da se katoliška ljudska stranka nekako vsiljuje za posredovalko mej desnico in levico, mej Slovani in obstrukcionisti v dosego narodnostne sprave. To poročilo, kakor se je pozneje naglašalo, ni resnično v polnem pomenu besede, ker se stranka ne misli popolno žrtvovati svojim nasprotnikom v svojo pogubo. Sedaj so se oglašili tudi nemški radikalci, ki sedaj, ko so se izjalovili vsi poskusi, da bi izvabili iz srede katoliško ljudsko stranko, bobnajo v svojih glasilih, da ne marajo posredovanja te stranke, in isto z vso odločnostjo zavračajo. To je samo perfidno zavijanje resnice. Vsprejel bi bili stranko z odprtimi rokami, ko bi se jim bila hotela udati na milost in nemilost, ko bi bila hotela delovati na to, da se ustvari državno-zborska večina brez Čehov in Jugoslovanov. Ker je pa to nemogoče in ker tega voditelji desniške stranke nikdar niso želeli in nameravali, ker so ravno člani katoliško ljudske stranke, zato tak odpor v nemško liberalnem taboru.

Napad na razkralja Milana. Poročali smo včeraj, da je Bošnjak Knežević v Semlinu štirikrat ustrelil na srbskega razkralja Milana, ki je, kakor pravijo, na hrbtu več ali manj nevarno ranjen. Napadnik se je hotel najprej ustreliti, a se je potem, ko se mu je izjalovil poskus, vrgel v Savo, iz katere so ga takoj potegnili zasledovalci. Prijeti je potem izjavil, da ima več zaveznikov. Prijeli so 14 radikalcev, mej njimi bivšega ministerskega predsednika Taušanovića, odvetnika Živkovića, bivšega ministerijalnega nadzornika Protića, vpokojenega podpolkovnika Nikolića, bivši ministerski predsednik Pašić je pa pod policijskim nadzorstvom. Uradni listi pravijo, da so Kneževića in morebiti še nekatere druge njegove sodruge podkupili srbski radikalci, ki niso zadovoljni z Milanovim nastopom v Srbiji. Res je sicer, da so razmere take, kakor jih opisujejo nekateri vladni listi, in je tudi jako verjetno, da je bil Knežević najet, toda prav verjetno je pa tudi, da ga niso najeli radikalci, ampak Milan in njegovi, da se zopet proslavi razkralj, o katerem je dosedaj popolno molčala javnost, kar mu seveda ni bilo po volji. Zelo sumljivo je že postopanje napadnikovo, ki je takorekoč streljal v zrak, in dalje njegov čudni beg. Milan je moral učiniti nekaj, kar bo mogel fruktificirati za se in izrabiti proti radikalcem.

Méline o sedanjem položaju v Franciji. Bivši francoski ministerski predsednik Mé-

bo potem s časom menda le konec tega delovanja in to bo veselilo gospode pri »Narodu«.

Kesam se sedaj svojih zmot in zato Vam pišem, da ne boste mislili, da morda odobravam postopanje klerikalcev, teh provzročiteljev vseh revolucij, vojsk, kug, požarov, umorov, ropov, tatvin in drugih hudodelstev. Jaz Vas črtim iz dna svoje duše. »Narod« mi je odprl oči!

Vi imate na vesti vse one reveže, ki vzdihujejo po ječah, ker so kradli denar iz cerkvenih pušic, kajti ko bi ne bilo cerkev, bi tega storiti ne bili mogli. Jaz Vas imam celo na sumu, da ste Vi črni klerikaluhi provzročili bratomorno vojsko med l-om in v-jem. Kdo ve, kake črne naklepe imate zopet s tem. Toda »Slov. Narodu« stoji na braniku; on je tisto polje, na katerem se mora izvojevati ta vojska, in zato odobravam, da so si prijatelji l-a izbrali političen list za svoje glasilo. Ne boste nas s klerikalnimi zvijačami vjeli ne!

V tem pismu pišem vseskozi samo v, da ne boste morda tudi radi tega napadali s klerikalno zlobo Vašega

Janeza Naprednika,
ponižnega pa odločnega služabnika liberalne misli.

V Ljubljani, 8. julija 1899.

Na italijanskih bojiščih.

(Prizori in spomini. Spisal J. G.)

(Konec.)

Zjutraj za rana se je pričel boj, ali bolje rečeno cela množica posameznih bojev. Od gardskega jezera doli do zadnjih višin pri Guidizzolo, štiri ure v dolgost, se je raztezala bojna vrsta. Glavni zaslombi avstrijske armade sta bili vasi Solferino in Medole. Dolgo časa je bil boj neodločen. Avstrijci so se hrabro bojevali. Štirikrat je naskočil francoski maršal Mac Mahon Solferino, toda vselej je bil odbit. Okolu poldne so že mislili, da bode zmaga naša, toda prišlo je drugače.

General Wimpfen, ki je poveljeval levemu krilu pri Medole in Guidizzolo, je zadel na zelo močne oddelke sovražnikov pod maršalom Nielom. — Vrh tega so bili naši preveč razdeljeni in brez zavetja izpostavljeni uničujočemu ognju sovražnikov. Kar trumoma so padali vojaki. — Wimpfen se je moral umakniti nazaj proti Miniciju. To je odločilo boj tudi v središču.

Ko se je levo krilo avstrijske armade umaknilo, zagnal je Niel svoje čete proti Solferinu. Združenemu napadu francoske vojske se malo-

številne avstrijske čete niso mogle več ustavljati. Umaknile so se s hriba, vedno hrabro se bojujoč. — Šlik jih zopet zbere na višinah pri Cavriano in Cassiano in zopet se vname hud boj. Sedaj pa je nebo poseglo vmes in storilo konec krvavemu klanju. Soparni dnevi vročini je proti večeru sledila huda nevihta. Veter je gnal dež in točo našim vojakom v obraz, dočim so jo nasprotniki imeli za hrptom. Avstrijska armada se je začela počasi umikati nazaj čez Mincio. Nekateri poveljniki so pa še po noči držali svoje postojanke. — General Gablenc se je še le proti jutru umaknil s hriba pri Volti.

Srečnejši je bil boj na desnem krilu avstrijske armade pri gardskem jezeru. Tamkaj je stal general Benedek z osmim vojnim korom, kateremu sta bila pridružena slovenska polka štev. 7 (koroški) in 17. (kranjski). Zadelo so na Pijemonteze pod Viktorjem Emanuelom, ki so hoteli ob jezeru prodreti do Peschiere, da bi zajeli avstrijsko armado od severa. Urno planejo naši polki na sovražnika in ga ženejo nazaj do obližja Desenzane. Potem pa zasede Benedek hrib San Martino. Petkrat ga naskočijo Pijemontezi, a vselej ko dospo na rob hriba, morajo se umakniti s silnimi izgubami. Še sredi viharja je Benedek pogumno branil svojo postojanko.

line se je udeležil minuli četrtek banketa svojih somišljenikov poslancev in senatorjev ter imel pri tej priliki daljši govor o sedanjem zmedenem položaju v Franciji. Približna vsebina njegovega govora je naslednja: Kolektivistiška stranka si je izkoristila Dreyfusovo afero s tem, da je skušala prebivalstvo prepričati, da je republika v nevarnosti. To je storila samo zato, da si pripravi pot do gospodstva. To je razvidno najbolj iz tega, ker so izginile nenadoma vse »nevarnosti«, ko je Millerand postal trgovinski minister. Waldeck-Rousseau je to povedal javno v zbornici, in ima v nekem oziru popolno prav, ker republiki nasprotne stranke tako dolgo res ne opravijo ničesar, dokler ostane armada zvesta. Generali in vsi drugi častniki so poslušni zakonom republike. Armada ravno ne pripada nobeni stranki. Nevarnost in sicer resna nevarnost obstoji jedino v moraličnem stanju dežele, v vedno rastoči nezadovoljnosti, ki se bori proti sedanjim napravam. Ljudstvo samo nam pripravi lahko nekega lepega dne izredna, nikakor ne prijetna presenečenja. Glavno zlo je sprememba politike. Francija potrebuje vladne stranke, sestavljene iz progresistov in radikalcev. Govornik je odrekel podporo novi vladi, ker se ne more sprijazniti z njeno politiko, ki je pripomogla do moči socijalni revoluciji in izročila trgovinski portfelj vodji kolektivistov. Dreyfusove afere nova vlada ne bo likvidirala, ker nima v to potrebnih zmožnostij, akoravno ji je ravno ta afere pripomogla na vrhunec. Prebivalstvo ni vznemirjeno vsled te afere, pač pa vsled gónje, ki jo uprizarjajo gotovi krogi v tem oziru. Dežela pričakuje samo pravične, a tudi povsem nepristranske razsodbe. Vlada ne sme vplivati na vojaško sodišče, česar pa sedaj seveda ni pričakovati, ker je že po svoji sestavi vse drugo nego ministerstvo miru. Njeno dosedanje postopanje nam to potrjuje. Umevno je, da morejo taki koraki vzbuditi le sovražstvo in provzročiti boje in katastrofe. Konečno je pozival govornik k ednosti vse trezno misleče politike, naj se zjedini v obrambo domovine. — Iz teh besedij se razvidi trezna sodba sedanjih francoskih razmer.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

Ljubljana, 6. julija.
(Konec.)

Prošnji G. Stedrega za spremembo parcelacije njegovega sveta ob Tržaški cesti se ugodí; istotako tudi prošnji Iv. Dejaka za parcelacijo sveta Auerjevih dedičev ob Dunajski cesti nasproti topničarski vojašnici na štiri parcele, toda le pod pogojem, da svojedobno brezplačno prepusti za projektovano cesto sredi teh parcel potreben prostor in da 3. in 4. parcele ne zazida prej, dokler ne prikupi potrebnega sveta. Določi se strneni sistem brez predvrtov. Poroč. odb. Žužek.

O preuredbi prostora pred nunsko cerkvijo poroča odb. dr. Hudnik. Svojedobno se je naročilo nunskega samostanu, naj odstrani kamene odriče pred cerkvijo ter napravi tam in pa v Nunskih ulicah asfaltni trotoar na svoje stroške.

Proti tej odredbi je vložilo samostansko predstojništvo ugovor. Dokazalo se je, da je svet, na katerem stoji odriča, mestna last. Predstojništvo je voljno odstopiti svet za napravo trotoarja in tudi odstranjenju odričev ne ugovarja, ne zmore pa stroškov za to napravo in jih toraj ne more prevzeti. V istem smislu odgovarja tudi knezoškofjski ordinarijat, pristavlja le pogoj, da mora mestna občina z reverzom priznati, da je svet pred cerkvijo do trotoarja samostanska last. — Poročevalec predlaga, naj se ti pogoji vsprejmo in naj toraj mestna občina na svoje stroške odstrani odriče, napravi asfaltni trotoar, oni pred stopnjicami pa po dogovoru iz porfirnih plošč ali pa iz asfalta, ter naj se za sedaj ne zahteva asfaltnega trotoarja ob novem zidu v Nunskih ulicah, in naj se izda zahtevani reverz. Tlak mej stopnjicami pred glavnim cerkvenim uhom in glavnim trotoarjem se napravi na stroške samostana. — Nasvetu se pritrdi.

Prizivu A. Samasse proti odprtju Tesarskih ulic se ugodí, ker je utemeljen in je dotični svet njegova last. Poroč. odb. dr. Hudnik.

Remuneracija učitelju Fr. Črnagoju za pouk v deških ročnih delih se zviša od 60 na 100 gld.; poroč. odb. Dimnik; učencem obrtne nadaljevalne šole R. Radovanu, Jos. Selanu, A. Dolinarju in Iv. Ekarju se podeli ustanove v spomin cesarjeve srebrne poroke v skupnem znesku 100 gld.; poroč. odb. Šubic; račun o porabi dotacije na nemški deški šoli za minulo šolsko leto se na predlog odb. Grošelja odobri, ter na predlog odb. Dimnika sklene nakupiti devet Rutar-Orožnovih stenskih zemljevidov Avstro Ogrske v skupnem znesku 58 50 gld.

Poročilo o gradnji tretje deške ljudske šole se na predlog podžupana odstavi z dnevnega reda.

Konečno se po daljši debati sklene premešiti mitniški urad na Mar. Ter. cesti na vogel te in Bleiweisove ceste, ker je otvorjena nova cesta na državni kolodvor, in ob Kolizeju sezidati prtično poslopje za prorač. svoto 4722 gld., v katerem bo urad in naturalno stanovanje brez dvorišča. Dotični predlogi poročevalca odb. Senekoviča so bili vsprejeti, akoravno so odborniki dr. Hudnik, Šubic in podžupan opozarjali na stavbinski red in na to, da je tu najlepši prostor in ta stavba ne bo v kras.

Slednjič sta se odb. Predović in Kozak interpelovala glede živinskega trga in sejmov. Nato je sledila tajna seja.

Iščimo resnice!

V Ribnici ali v Šebreljah — ni znano natančno — so zidali šolo. Občinski očetje se pa niso mogli zediniti, kakšna naj bo streha. Prvi so hoteli slamnato, drugi iz opeke, tretji iz skalic, četrti iz pločevine, peti iz lesa. Boj je bil hud in je trajal dolgo. Naposled so vendar prišli do končnega sklepa, ki se je glasil: »Šola v . . . naj se pokriva vsako leto ob začetku štirih letnih časov in o nastopu velikih počitnic zaporedoma z različnimi tvarinami, ki naj se vrsté po abeced-

dnem redu. 21. decembra vsakega leta naj se pokrije šola z lesom; 20. marca vsakega leta se potrga prejšnje kritje stran in stavba se skrbno okrije z opeko; ta se začetkom poletja zamenja s krepko cinkovo pločevino; vsako leto, ko nastopijo velike počitnice, se pomeče cink raz streho in šola se pokrije s skalicami, katere naj se začetkom jeseni umaknejo slami.«

Tako dotični odlok, ki se je mnogo let izvrševal z veliko zvestobo in resnobo.

Malo sestavljen način sporazumljevanja je bil to, vendar do cela razumen in nikakor ne nov. Zakaj prav tako ribniško streho ima naše novejši pisateljstvo, da ne rečem naša književnost, ki menja pravopis od četrletja do četrletja. A rečem še enkrat, prav je to, razumno je to!

Pravopis je namreč kristalizirano jezikoslovje. In mnogovrsten, na oblikah in načinah bogat, vedno se menjajoč pravopis je svedok, kako marljivo se dotični narod peča z jezikoslovjem. Seveda takovšen pravopis ni po godu tujcu, ki se mora učiti slovenščine. Tujec toži, da ne ve, komu bi verjel, katere oblike si zapomnil; morda celo govori, da kake knjige niti z besednjakom ne more raztolmačiti. Pa na to se ni ozirati. Naša skrb bodi, da bo naš jezik lep in čist; ali je razumljiv ali ne, to nam nič mar!

Strahom smo čuli, da hoče gospod profesor Levec s pomočjo ministerske avtoritete prepričati daljni razvoj slovenskega pravopisa in tem potom seveda razvoj našega jezikoslovja sploh. Česar smo se bali, se je res zgodilo! Tako postopanje je vendar popolnoma srednjeveško! V tedanjih mračnih časih se je baje s pomočjo posvetne oblasti pritiskalo na slobodni razvoj duhov!

Zato se popolnoma strinjamo z gospodi, ki se protivijo Levčevemu pravopisu. Stvar, kakor je naš pravopis, se sploh ne da vrediti v desetih letih, ali samo po enem ali dveh učenjakih. Treba bi bilo debatirati 50 do 100 let in treba bi bilo za vsako preporno obliko določiti posebej učenjaka, ki bi o njej razmišljal na podlagi staroslovenščine in sanskrita. Da, treba bi bilo za težavnejše oblike izvoliti komisije, ki bi z vsemi pomočki moderne vede izkušale priti resnici do dna. Te vrste so n. pr. oblike: docela (do cela), ponoči (po noči), Novo mesto (Novo Mesto), kakršen (kakeršen, kakoršen) itd.

Posebna vednostna komisija naj bi razmotrivala, ali bi bilo blagru slovenskega naroda koristnejše, če se piše kakršen ali če se piše kakoršen.

Prav tako pri drugih sličnih oblikah. Principijelno bi se ta vprašanja ne smela prej rešiti, kakor v petdesetih letih, sicer bi bilo vse prenačljeno!

Sploh smo Slovenci vse prehitri in preburjasti v slovstvenih rečeh. Izdaja Matičnega zemljevida se mora na vsak način odložiti za sto let. Saj smo prav za prav še le začeli urejevati svoj pravopis! Kdor le količkaj pozna razmere, bode nam pritrdil, da se boj o našem pravopisu še

Po teh goricah ob jezeru je tedaj divjala bojna vihra. Tukaj se je pokazala slovenska hrabrost in to italijansko zemljo je namakala slovenska kri.

Toda ves pogum je bil zaman. Ker se je vsa druga armada umaknila čez Mincio, moral je tudi osmi vojni kor zapustiti bojišče. Benedek se je jokalo od jeze, ko je dal pozno v noč povelje za odhod. — Brez števila ranjencev in mrtvih je pokrivalo bojno polje. Izgube na obeh straneh so bile strašne. Avstrijci so šteli blizo 20 tisoč ubitih, ranjenih in vjetih, skoraj ravno toliko tudi Francozi in Pijemontezi. Dasiravno so nasprotniki zmagali, vendar so velike izgube Napoleona naginile, da ni več zasledoval svojih načrtov, temveč ponudil cesarju Francu Jožefu v Vilafranki premirje.

Tako je bilo tedaj pred štiridesetimi leti!

In danes? Mirna sela leže po ravnini sredi bogatega žitnega polja in solnčne gorice so zasažene z vinogradi, ob katere pljuškajo modri jezerski valovi. Vsa pokrajina je kakor tiha idila, katere nikdar ni motil bojni šum.

Le ena priča je še tu iz tistih burnih časov.

To je orjaški stolp na hribu San Martino, katerega je videti čez celo jezero. Postavljen je padlim vojakom v spomin. Otožne ciprese rastejo ob malem hribcu. Kapelo ob vzhodu pa so spremenili v kostnico (osarij). Zemeljski ostanki dveh tisoč vojakov so v njej pokopani. Podoba križanega Izveličarja je naslikana na steni z dvema angeljema ob straneh. Eden drži goli meč v roki, simbol smrti v boju, drugi lovorov venec, simbol bojne slave. Nekoliko proti jugu, pri Solferinu, leže v kripti cerkve sv. Petra ostanki sedem tisoč vojakov. Avstrijci, Pijemontezi in Francozi, ki so se nekaj tako srdito bojevali, leže zdaj mirno drug poleg drugega.

Resen spominik je ta stolp sredi temnih cipres! Slovencu, prišedšemu iz domovine na laško zemljo, se zdi, da mu govori kakor oni lev pri Termopilah:

— — naznani popotnik tu da ležimo mrtvi, ker velel tako je domovine ukaz.«

Ginjen sem molil »de profundis« za mrtve rojake. Pod globokim vtisom teh spominov, katere so mi vzbudile gorice solferinske, podam se na kolodvor.

Vlak je kmalu došel iz Milana. In že čez eno uro je dirjal z menoj preko širne ravnine. Peschiera, Santa Lucia, Custozza so se prikazivale na levi in desni, nove slike z minolih bojev so se razgrinjale pred menoj. Toda dovolj o njih! Sedaj je Italija »zedinjena«. Ali je srečna? Nek mož, ki je sedel pri meni v kupeju, mi je rekel, da se še nikdar ni ljudstvu tako slabo godilo, kakor pod sedanjo vlado. Priznal je samo že znano resnico.

In vendar laška oholost še ne miruje. V Padovi so ravno nekaj tednov preje, ko sem došel tje, praznovali petdesetletnico revolucije iz leta 1848. Na vseh oglih je bilo zapisano z velikimi črkami: »Liberiamo Italia irredenta! Trento è Trieste! (Osvobodimo nerešeno Italijo! Trident in Trst!)

Ali se jim bode tudi to posrečilo? Ako bi širokoustnost sama kaj zmogla, gotovo. Sicer se pa utegnejo Lahi prepričati, da tudi v potomcih še biva nekaj moči naših prednikov, katerih pest so občutili na bojiščih.

dolgo vrsto let ne bo končal. Pieteršnikov slovar in Levčev pravopis sta le podala znanstveno podlago temu boju. Kako naj se pišejo posamna krajevna imena, to je pa še celó nedoločeno. Niso še jezikoslovci dognali in zadostno z dokazi podprli, ali naj se piše Gorjušče ali Gorjuše, Radovljica ali Radolica, Kamnik ali Kamenik, Fužine ali Bela peč itd. Kaj hočejo potem z zemljevidom? Ali ni potrata, izdajati brez premisleka zemljevid, po preteku dveh let ga pa zame-tati, češ, zastarel je?

Ko bi imel pisec teh vrst kaj govoriti v od-boru Slovenske Matice in Mohorjeve družbe, bi odločno predlagal, naj obe društvi vsaj za sto let popolnoma prenehata z izdajanjem knjig. Dokler nimamo pravilnega pravopisa, je vendar vse liter. delo navedenih društev popolnoma zastoj! Zakaj ravno pravopis je jedro knjige; in knjiga, ki ni pisana pravilno, ni knjiga, ampak šušmarija! To sodbo beremo dan na dan po kritikah.

Po sedanjih razmerah se lahko sodi z goto-vostjo, da slovenskega pravopisa kakih sto let še ne bomo uredili. Zato bo brez cene vsaka knjiga, ki se izda tekom prihodnjega stoletja, kajti vse bodo pisane nepravilno! Opiraje se na ta dejstva, bi bilo odločno terjati, da družba sv. Mohorja in Slovenska Matica za sto let ustavita vse svoje de-lovanje ter naložita svoje kapitalije obrestonosno v kakem narodnem denarnem zavodu.

Pravijo, da je slovenski pravopis zadnjih let vteleseno dlakocepstvo. — Lepo vas prosim! — Prav na to smo najbolj ponosni, da hočemo imeti jezik čist kakor solnčni žarek! Francoz ima n. pr. pač smisel za umetnost, za naravoslovje, za teh-niko, a kar je veliko važnejše, za vzvišeno, pe-dantično čistost jezika nima smisla. Celó novejši francoski pisatelji so zasejali v svoj jezik nebroj angleških, italijanskih in španskih besed; tu in tam se je vrinila celo kaka nemška tujka, dasi je splošno francoskemu ušesu bolj zoperna, kakor najgorja kanibalščina. (Dalje sledi.)

Tedenski koledar.

Nedelja, 9. julija: 7. pobinkošna, evang.: O lažnjivih prerokih. Mat. 7. Vigilij šk. m. — Ponedeljek, 10. julija: Felicita in 7 sinov. — Torek, 11. julija: Pij I. pap. — Sreda, 12. julija: Mohor in Fortunat mm. — Četrtek, 13. julija: Anaklet pap. — Petek, 14. julija: Bonaventura šk. — Sobota, 15. julija: Razde-litev ap., Henrik. — Solnce izide 15. julija ob 4. uri 31 min., zaide pa ob 7. uri 41 min. — Musica sacra v nedeljo, 9. julija: V stolni cerkvi velika maša ob 10. uri: Misa »Jesu Re-demptor« z. Ad. Kaim, graduale koralno, ofertorij z. A. Foerster. — V mestni cerkvi sv. Ja-koba velika maša ob 9. uri: Missa tertia op. 7. z. Mih. Haller, graduale »Gloria et honore« z. M. Brosig, ofertorij »Inveni David« z. J. B. Tresch.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. julija.

(Vzor-liberalci najlepše vrste.) Včerajšnji »Na-rod« piše: »Naši kranjski klerikalci so v srcu črni reakcionarji najgrše vrste, ali pred ljudstvom ho-čejo veljati za krščanske socialiste in so temu primerno kakor pravi komedijantje med seboj raz-delili politične vloge. Revolucija v Belgiji jih je spravila v nemalo zadrego. Treba je bilo zavzeti proti njej gotovo stališče. Naši klerikalci se niso dolgo obotavljali in stopili so na stran reakcijo-narnih belgijskih klerikalcev. S tem so jasno po-kazali, da je ves njihov krščanski socializem golo hinavstvo, trivialna politična spekulacija. Ako bi bili naši klerikalci res krščanski socialisti, simpa-tizovali bi bili z belgijsko opozicijo in bi se mo-rali veseliti te zmage. Te zmage niso dosegli samo liberalci in socialni demokratje, ampak tudi krščanski socialisti, ki se v Belgiji pošteno in odkrito bore proti klerikalni reakciji. »Slove-nec« je bridko stokal, da se je belgijska vlada udala; tisti »Slovenec«, ki pri nas zahteva splošno in jednako volilno pravico, odobrava, da je bel-gijski klerikalci ne dovolijo.« — Mi nečemo prazne slame mlatiti in se na dolgo in široko prerekati z »Narodom«, zato le konstatujemo: 1. da »Na-rod« sam pravi, da smo se mi glede dogodkov v Belgiji postavili proti revoluciji, in ker nam to šteje v zlo, kaže »Narod« 2. da je stal on v tem

slučaju na strani revolucije. S tem pa, da smo se postavili proti revoluciji, nismo 3. zatajili načel krščanskega socializma, ki ne obstoji v revolu-ciji, marveč v zdravi, zakoniti preosnovi človeške družbe; glede volilne preosnove še nismo nič go-vorili in ako smo za občno in jednako volilno pravico, nismo zato 4. da bi si jo priborili z re-volucijo. Sploh pa naj »Narod« o splošni volilni pravici molči, zakaj njegovi kolovodje so v jav-nih zastopih v tem pogledu najhujši reakcionarji. Vsaj niti ljubljanskim delavcem noče dati libe-ralna gospoda v mestnem zboru primernege za-stopstva, dasi so ljubljanski delavci zato že ope-tovano vlagali prošnje. — Tako pisarjenje je to-rej od »Narodove« strani največji humbug, kate-rega si je tudi v tem slučaju izposodil po židovski »N. Fr. Pr.«, ki ima vzlasti v zadnjem času v »Slov. Narodu« svoje — stranišče!

(Konec šolskega leta.) Na tukajšnji c. kr. višji gimnaziji so včeraj s sv. mašo v stolnici končali šolsko leto. Koncem šol. leta je bilo na gimnaziji 618 javnih učencev in 1 privatist, od teh je bilo 153 Ljubljancev, 383 Kranjcev izven Ljubljane, ostali so bili iz družih kronovin. Po narodnosti je bilo 515 Slovencev, 101 Nemec, 2 Italijana, 1 Hrvat. Odličnjakov je bilo 79, dvojko jih je ujelo 44, trojko 9. Šolnine so vplačali 6700 gld., usta-nove so znašale 8883 gld. 98 kr. Letno poročilo objavlja na prvem mestu daljši spis g. prof. M. Voduška: »Neue Theorie der Mondbewegung«.

(Glede razširjenja tukajšnje c. kr. nižje gim-nazije) smo dobili zanesljivo poročilo, da se je naučno ministerstvo za razširjenje že definitivno odločilo, ter se prihodnjo jesen otvori peti razred. Toliko v pojasnilo na razna vprašanja onim, ki ne vedo prav, kam bi vpisali svoje dijake. Če jih vpišejo v nižjo gimnazijo, se jim ni treba bati, da bi dijaki kasneje morali prestopati v kako drugo gimnazijo.

(Red romanja na Brezje.) Odhod iz Ljubljane jutri dne 9. julija ob 1/2 6. uri zjutraj (državni ko-lodvor v Šiški). Od kolodvora v Radovljici pa naj gredo vsi romarji naravnost v farno cerkev, kjer bo de blagoslov z Najsvetejšim. Od tu se se-le uredi sprevod in sicer tako, da pride najprej za-stava »Slovenske krščansko-socialne zveze«, za njo pa vsi moški romarji, za njimi gre du-hovščina z zastavo »Katoliške družbe«, potem za-stava tretjega reda, za njo romarice in sicer po štiri skupaj. Red svetih opravil se naznani na Brezjah. Nazaj grede je isti red. Romarji se opo-zarjajo, naj pazijo na svoje karte, da ne bodo imeli pri povratku sitnosti. Čujemo, da se romanja udeležijo tudi delavci z Jesenic in Trziča s svojimi zastavami.

(Nemško nacijski — kres.) Minoli četrtek so nemški nacijski v Inomestu napravili veliko demonstracijo proti briksenškemu škofu, ki je v posebnem pastirskem pismu obsodil nemško-naci-jonalno nepatrijotično gonjo: »Los von Rom.« Na javnem trgu pred uršulinsko cerkvijo so za-žgali to škofovo pastirsko pismo. — Morda slo-venski hadži Peter Pavlovič zopet porabi to pri-liko ter zapoje katero o luterskem kresu?!

(Zrelostni izpit) je delalo na gimnaziji v No-vem mestu od 4.—6. julija 16 rednih osmošolcev in eden eksternist. Spričevalo zrelosti jih je do-bilo 13, med njimi trije z odliko. Trije smejo iz enega predmeta jeseni ponavljati, eden pa je bil reprobiran na nedoločen čas.

(»Katoliškega Obzornika« III. številka) je danes izšla in bila razposlana. — Vsebinsa tre-tjega zvezka je sledeča: Pozdrav kardinalu Missia, dr. A. Ušeničnik, pesem; O bistvu kapitalizma, dr. Jos. Pavlica; Najvišje dobro pri Sokratu, Pla-tonu in Aristotelu, dr. Fr. Kovačič; Darwinizem in človek, A. B.; Slovstveni paberki, E. L.; Ašker-čeve zmote v pesmi »Jaz«, dr. Mih. Opeka; Raz-gled Obzornikov, A. U.; Slovstvo: Slovenski pra-vopis, A. U., Jezus Kristus, pravi Bog, A. U.; Drobtinice. — »Katoliški Obzornik« izhaja štiri-krat na leto in stane 250 gld. Naroča se pod naslovom: dr. A. Ušeničnik, Ljubljana.

(Katoliška delavska družba) se bo ustanovila 16. t. m. na Sori za župnije Presko, Smlednik in Soro. Osnovni shod ima sledeči vspeled: Po-zdrav sklicatelja, volitev odbora, pomen kat. del. družb, gospodarska organizacija.

(Strelna.) V četrtek popoldne okoli 7. ure so se vračali gorški bogoslovci 1. letnika s sprehoda domov. Na poti pod Kostanjevico vjame jih ne-

vihta. Bogoslovca gg. Plesničar in Vodopivec sta hodila kakih 30 korakov oddaljena od tovarišev, držeč se pod pazduho. Ravno ko gresta mimo neke topole, udari strela v drevo, zadene Plesni-čarja v glavo, šine na tovariša Vodopivca ter mu predere klobuk. Plesničar je bil na mestu mrtev; prepeljali so ga k starišem v Židovski ulici, go-spoda Vodopivca pa v semenišče.

(Red kegljanja za »Vodnikov dom«.) Red ke-gljanja na dobitke v korist zgradbi »Vodnikovega doma« pri »Pogačniku« v Spod. Šiški se spre-meni v toliko: da veljajo trije lučaji 10 kr.

Odbor.

(Ustanove.) Za leto 1899 so razpisane od umrlega barona Wurzbacha napravljene »cesarice Elizabete« ustanove za invalide, in sicer: a) tri ustanove po 60 gld. za Ljubljance, b) tri usta-nove po 30 gld. za rojake iz Kamnika, Jarš ali Homca, in c) tri ustanove po 30 goldinarjev za rojake iz Ventarjevca v občini šmartinski pri Litiji. — Te ustanove oddaje gospod baron Alfonz Wurzbach, in sicer one za Ljubljance po nasvetu kranjskega deželnege odbora, ustanove za Kamničane, Jaršane in Homčane po nasvetu županstva v Kamniku in ustanove za Ventarjev-čane po nasvetu županstva šmartinske občine. — Pravico do teh ustanov imajo v prvi vrsti ubožni vojaški invalidi iz imenovanih krajev od straž-mojstra ali narednika nazaj, ki so lepega vedenja in vsled v vojni dobljenih ran nezmožni, da bi se sami mogli preživiti. Ako bi se za omenjene ustanove ne zglasilo zadostno število vojaških in-validov z opisanimi lastnostmi, tedaj imajo pra-vico do njih tudi drugi reveži »podobnega vedenja iz imenovanih krajev, ki se zaradi bolehavosti in starosti ne morejo sami preživiti. V obeh slučajih dokazati je s posebnimi obč., po c. kr. polit ob-lastvu potrjenimi spričevali neomadeževanost pro-silcev. Dotične prošnje uložijo naj prosilci iz Ljub-ljane pri ljubljanskem mestnem magistratu, drugi prošniki pa vsak pri županstvu svoje občine do 30. julija t. l.

(Za župana dobrunjske občine) je bil 5. t. m. izvoljen g. Fran Korbar, svetovalci so pa: Janez Černe, Anton Anžič, Pavčič Lovrenc, Dolničar Janez, Franc Lipah, Franc Erbežnik, Janez Ferkov, Franc Trtnik.

(Božja pot M. B. na blejskem jezera.) Založ-nik A. Turk je te dni izdal 4. pomnoženi natis te poljudne knjižice.

(V Leskovici nad Škofjo Loko) se je od 24. junija do 4. julija obhajal misijon. Duhovne vaje sta vodila veleč. gg. J. Sušnik in profesor dr. J. Krek. Z veliko vne-mo se jih je cela fara udeleževala. V nedeljo blagoslovil se je tudi kip Matere Božje, ki je lično delo J. Šubica. Imeno-vanima gospodoma za požrtvovalno delovanje ostane župnija srčno hvaležna. — Na Kopačnici pri Gorenji Vasi je 8. t. m. padel dveletni otrok pri izvircu v vodo in utonil. Komisija je spo-znala, da ni vsled padca, ampak vsled utopljenja umrl.

(Iz Trziča) dne 6. julija. Nekedaj sta oče in sin gnala osla v semenj. En čas je šel osel prazen, en čas je jahal sin, en čas oče, toda naj sta sto-rila oče in sin to ali ono, nič ni bilo ljudem všeč, ki so ju srečavali. Hoteča ljudem ustreči, zvezeta osla, ga obesita na drog in ga neseta proti mestu. — Skoro tako, kakor očetu in sinu, se godi tudi meni. Graška »Tagespost« mi očita slovensko zagrizenost, »Slov. Narod« pa zvezo z Nemci, a vest mi ne očita ni prvega, ni drugega. — Naše »slovensko bralno društvo« bo imelo v kratkem slovesnost blagoslovljenja svoje zastave, in kot neka neobhodno potrebna priprava za to slovesnost mora biti seveda napad na katoliško društvo sv. Jožefa in na — kaplana, kakor bi hoteli naprej povedati, zoper koga se bodo borili pod novo zastavo. Dopisnik »Slov. Naroda« pravi, da so me Nemci pregovorili, da ustanovim društvo sv. Jožefa, da bi s tem zadovoljili Slovence. To je laž. Idejo katoliškega društva sem prinesel s seboj iz Metlike. Vrh tega je že kake dve leti pred mojim prihodom »Glasnik« imel dopis iz Trziča, v katerem dobromisleči delavci obžalujejo, da jim nihče ne pomaga ustanoviti katoliškega društva. Ustanovivši društvo sem torej spolnil le željo delavcev. Tovarnar gosp. Gassner je katoliškemu društvu res naklonil zdatno podporo, ker ima društvo namen gojiti in širiti mej tržiškimi delavci katoliško zavest in življenje, nikdar pa od

nobene strani še nismo prejeli najmanjše podpore pod pogojem, da bi v katerikoli stvari zatajili svojo narodnost. Tudi razpora mej tržiške Slovence jaz nisem prinesel. Bil je ta razpor v slov. bralnem društvu že dovršeno dejanje, ko sem se jaz lotil ustanovitve novega društva. Liberalizma v slov. bralnem društvu tudi nisem jaz prvi zapazil. Že več let prej, predno sem jaz prišel v Tržič, je pisal neki gospod, da je bralno društvo jelo kazati liberalne rožičke. Dotični list imajo baje v bralnem društvu dobro spravljen. Pozneje so se pisale o bralnem društvu še druge reči, ki pričajo, da je v resnici liberalno. Da so liberalni rožički sedaj postali že močni rogovi, dokazuje za to ohranjen v — rezervi. Ustanovitev katoliškega izobraževalnega društva je bila torej popolnoma opravičena. A predno sem društvo ustanovil, sem hotel še poskusiti, bi se li ne dalo bralno društvo toliko prenarediti, da bi v njem z mirno vestjo mogel delovati katoliški duhovnik, a večina društvenikov — posebno oni, katerim so cerkvene zapovedi »deveta briga« — se mi je pokazala nasprotna. Nastalo je katoliško društvo, kateremu je pristopilo več udov bralnega društva. »Temu društvu pa so ostali zvesti samo oni« — risum teneatis, amici — »ki hočejo samostojno misliti in se ne dajo voditi od človeka, ki najbrže še sam potrebuje voditelja«. (Slov. Narod). Poglejmo še malo bolj od blizu naše slavno liberalno slovensko bralno društvo, kako sloveni nemški Tržič. Za danes samo nekaj činjenic, ker čas več ne dopušča. 1. V »Slov. Narodu« z dne 27. febr. 1897 piše nekdo v imenu naših liberalnih Slovencev: »Ker zdaj jedni plešejo, kakor jim on (kapelan) gode, urezali smo si drugi tudi svojo piščal, in tukajšnji Nemci so uvideli, da je manjše zlo, podpirati svobodomiselnih nasprotnike, nego reakcionirane.« 2. Pri neki veselici na Krvinovem vrtu je slov. bralno društvo počastil »Süd markovec« z nemškim nagovorom. 3. Ko je naš nemški župan, ki je od nekdaj zatiral slovenstvo v Tržiču, dobil Franc-Jozefov red, se je zbral odbor slov. bralnega društva in mu je čestital pismeno v nemškem jeziku, in mu je celo hotel napraviti podoknico in bakljado. 4. Več udov slov. bralnega društva pošilja svoje otroke v šulferajnov Kindergarten, drugi — menda tudi dopisnik zadnjega dopisa v »Slov. Nar.« — imajo pri svojih prodajalnicah nemške napise itd. Če vse to preudariš, ljubi čitatelj, se pač ne boš čisto nič čudil, če Nemci slov. bralno društvo v Tržiču prezirajo, ker se kar nič ne boje, da bi je pregnalo iz Tržiča. Ti pa, slovenski delavec tržiški, vedi, da bo le tisto društvo moglo uspešno delati v povzdigo slovenskega rodu v Tržiču, ki se je postavilo na trdno podlago sv. katoliške vere. Ne s plesi in veselici, ampak z delovanjem, ki pristoji resnemu možu, bo postal Tržič slovenski. — Tudi mi želimo, da bi bili Slovenci v Tržiču edini, in zato Vam podajamo k spravi roko. Delajmo z združenimi močmi najprej na to, da dobimo značajnih mož, ki se bodo neomahljivo držali načel krščanskih, potem se nam tudi ne bo treba bati, da bi zatajili svojo narodnost. Odpovejte se liberalnim zmotam, ne dajte se več voditi možem, katerih program je sovraštvo do katoliškega imena, potem bomo še le mogli z združenimi močmi delovati za mili naš narod slovenski.

Ign. Nadrah,
kapelan.

(Darilo.) Dež. vlada je priznala hlapcu Franc Zaklju iz Stare vasi 26 gld. 25 kr. darila, ker je 15. aprila iz vode rešil šestletnega I. Demšarja.

(Iz celovške škofije.) Č. g. I. Eder, župnik v Iršenu je dobil župnijo Motnica. — Prestavljeni so: gg. Cv. Kramar, kaplan v Pliberku za provizorja v Črneče; kaplan Fr. Fuchs iz Šmohora v Špital; kaplan B. Hochl iz Špitala v Milštat. — Nastavljeni so gg. sem. duhovniki za kaplane: Fr. Hafner v Št. Vidu ob Glini; A. Oberluggauer v Greifenburg; M. Paulitsch v Wolfsbergu, H. Pietschnig v Pliberku; J. Schiwitz v Šmohoru. — Do 11. avg. je razpisan kanonikat pri kol. kapteljnu v Velikovecu.

(Judeževi groši.) S Koroškega: Od nemškega »schulvereina« so zopet dobile podpore šole v Št. Janžu, na Vratah, v Črni in Domačalah, torej samo v slovenskih krajih! Sram jih bilo!

(Neurje in potres na Koroškem.) Poročajo nam: Hudo neurje smo imeli na dan sv. Petra

in Pavla popoldne. Posebno hudo je bilo v zgornjem delu vrbskega jezera, kjer je udarjal blisk z bliskom v vodo in v bližnja drevesa, dalje v podjunske doline. — Dne 2. t. m. je bilo zopet hudo neurje zlasti v ziljeki dolini. — Po gorah je padel sneg. — Dne 4. je bilo neurje na Gospo-svetskem polju. Strela je tam vžgala Krapingerjevo posestvo na Dobu. — Pri Lušinu blizu Tinj je strela isti dan ubila na polju dvoje žensk. — Okrog Volšberga se je dne 29. jun. vtrgal oblak. Po več krajih se je vsula toča ter popolnoma uničila poljske pridelke. Škode je nad 25 tisoč gld. — Potres na raznih krajih več ali manj močen so čutili v pondeljek dne 3. t. m. zjutraj ob 1/8. v raznih krajih Koroške. Tako poročajo iz Pontablja, Žabnic, Trbiža, Šmohora, Celovca, Rožeka itd.

(Zemljiška knjiga v Gorici) je popolnoma italijanska in v uradu ni sploh nobenega človeka, ki bi bil zmožen slovenskega jezika, kakor da bi bila Goriška doli v Kalabriji. Skrajni čas je pač, da merodajni krogi posežejo v to sršenovo gnezdo.

(S Krasa.) Tužni trtorejec! Lani je pridelal malo. Še tega ne more spraviti v denar. O?! kraškega vina ni mogoče prodati, mislil bo kdo! Da, po dobrem kraškem vinu trgovec ne povprašuje, kakor nekdanj. Poznamo hiše, ki imajo na prodaj vinsko kapljico, hiše, pri katerih se ni oglasil kupec od trgatve do sedaj. Siromak vinogradnik, huda mu poje. Dejstvo je tu. Kje so pa vzroki? Navedemo le dva: a) vinske tovarne, in b) pohlepnost krčmarjev. Znano je, da vina ne manjka ne v dobri, ne v slabi letini. V dobri in slabi letini ima dobro letino tovarnar, po največ žid, ker prodaja svoj izdelek v obojnem slučaju ceneje, kakor kmet svoje naravno blago. Kraško črno vino, ako je le srednje vrste, ima pri kmetu ceno 20—30 kr. liter. Žid-tovarnar pa prodaja svojo umetno godljo po 12—14 kr. liter. Ali ni to skušnjava za krčmarja? Res. Ker je okus za vino v občinstvu radi vsakovrstnih vin, ki se točijo, skvarjen, da ne ume več ločiti pristno blago od popravljenega ali ponarejenega-umetnega, pije isto občinstvo umetno napravljeno, namesto pristnega ravno tako rado, kakor pristno. To okoliščino zlorablja brezvestni, pohlepni krčmarji. V tovarni in ne pri trtorejcu kupujejo vino in prodajajo za naravno istersko, kraško itd. Plačajo v tovarni po 12 do 14 krajcarjev liter. Prodajajo pa po 48, 52 in več liter. — Sevé, pohlep po denarju jim brani v kmečko klet po vino à 20—30 in jih žene v tovarno po vino à 12—14 liter, da iztržijo več kot židovski dobiček. Od tod, da se po pristnem vinu ne vpraša, da kmet z dobrim pridelkom v kleti maja žalosten z glavo, ker ne more zamašiti starih lukenj, poravnati raznih tirjatev in sploh se opomoči, od tod da kmetu gine veselje do vinogradstva. To je žalostna resnica, katera je vredna pozora. Ali je ni oblasti, ki bi mogla preprečiti to kmetomorno počenje? a.

* * *

(Milostno.) Petletni Pepček pride v menažerijo, vidi leva v ozadju železne kletke ter reče: »Semkaj pridi levče, saj ti ne bom nič naredil.«

(Ne vedno.) Tujec: »Vi izvošček, skozi streho pa pošteno teče. Ali je vedno tako?« — Izvošček: »O ne, Vaša milost, samo kedar dežuje.«

(Otroška.) Pepček: »Stric, kaj res strasi v Vaši hiši?« — Stric: »Kdo ti je pa to povedal?« — Pepček: »Papa so rekli, da v Vašem gorenjem nadstropju ni vse v redu.«

(Pred sodiščem.) Sodnik: »Ali ste oženjeni?« — Zatoženec: »No, to pa že morate vedeti, gospod sodnik, saj ste moji ženi še 1 gl. dolžni za perilo!«

(Iz šole.) Učitelj: »Tine, povej, koliko je polovica od 1/2?« — Tine: »Natanko res ne vem, pa dosti ni.«

* * *

(Sejmi po Slovenskem od 10. do 15. julija.) Na Kranjskem: 10. v Poljniku, Slančjem vrhu, na Travi, v Tirni; 11. v Senožečah; 12. v Trebnjem, Planini, Kropi, Gor. Planini in v Zg. Tuhinju; 13. v Jagnenci, Starem Logu na Kočev. — Na Slov. Štajerskem: 10. v Dobovi; 13. v Rogatcu, Šoštanju, pri sv. Marjeti v Gorici; 15. v Zdolah pri Pleterjih. — Na Primorskem: 10. v Palmi; 11. v Ogleji (3 dni), v Sutih in Osobu; 12. v Sežani.

Društva.

(Gasilno društvo v Škofljici) vabi k slavnosti o priliki blagoslovljenja gasilnega doma in orodja, katera se bode vršila v nedeljo, dne 16. julija t. l. po sledečem vsporedu. 1. Sprejem došlih gostov ob 1/2. in 2. uri popoldne na kolodvoru. 2. Slovesno blagoslovljenje po presvetlem gospodu knezoškofu ob 3. uri popoldne. 3. Veselica gasilnega društva v prostorih g. Vinko Ogorelca z deklamacijo, govorom, petjem, godbo in saljivo loterijo. Vstopnina k veselici za člane gasilnega društva prosta, za druge 10 kr. — Ker je dohodek namenjen v poplačilo dolga na gasilnem orodju, se preplačila hvaležno vsprejemajo. — K mnogobrojnemu obisku najuljudnejše vabi odbor.

(Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Črnomlju) je poslala glavnemu vodstvu družbe v Ljubljani 100 K, in sicer je darovalo 29 društvenic po 2 K, 1 društvenica 3 K, gospa Lina Gustin, soproga notarjeva, 20 K, g. E. Engelman, kr. živinozdravnik v Otočcu na Hrvatskem 4 K, g. sodni pristav dr. Jakob Doljan 3 K in po 2 K gospa Katarina Gustin iz Metlike, gospa Albina Bučar, soproga sod. tajn. v Novem Mestu, g. H. pl. Hofbauer, c. kr. vladni koncipist v Logatcu, g. dr. J. Malerič, g. sodni pristav Toporiš in g. poštni upravitelj Nagu v Črnomlju.

(Vabilo k občnemu zboru) »Pedagoškega društva« v Kostanjevici dne 12. julija t. l. ob treh popoldne na vrtu g. Bučarjeve. Vspored: a) Poročilo o društvenem delovanju, b) pregled letnega računa, c) volitev treh pregledovalcev računov, d) volitev delegatov za zborovanje »Zaveze«, e) posamezni predlogi, f) volitev odbora. — Gosti dobro došli. — K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

(Občni zbor slovenskega pevskega in bralnega društva »Maribor«) v Mariboru 1. julija t. l. izvolil si je naslednji odbor: Dr. R. Pipuš, predsednik; Ivan Gosar, akademični slikar, podpredsednik; I. Košar, tajnik; I. Posek, blagajnik; I. Rebol, Perme, odbornika.

Za odbor Košar.

(Pevsko društvo »Adrija«) v Bar-kovljah pri Trstu priredi povodom desetletnice svojega obstanka in blagoslovljenja nove zastave dne 9. in 10. t. m. veliko narodno slavnost. Blagoslovljenje zastave dne 9. ob 10. uri v župni cerkvi, ob 1. uri skupni obed v Narodnem domu. Ob 5. uri popoldne slavnostni koncert. Dne 10. julija ob 4. uri popoldne sestanek in potem izlet v Miramar.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: Prijatelj iz Bohinja 10 gld. — G. J. Tavčar, župnik iz Leš 7 gld. — M. B. 25 krajc. — Neimenovan 1 gld. 30 kr. — Gdč. Prezelj 3 gld. — Iz Žužemberka 10 gld. — G. J. Lavrič, župnik v Logatcu 3 gld. — G. L. Smolnikar 4 gld. — Gosp. J. Hočevar, župnik na Brezovici 2 gld.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 8. julija. V sinočni seji občinskega sveta dunajskega so odborniki Vogler in tovariši interpelovali župana radi zadnje demonstracije in županovih izjav. Župan je izjavil, da to sicer ne spada v sejo občinskega sveta, da pa hoče vendar odgovoriti na vprašanje. Infamno zavijanje je, pravi župan, ako se trdi, da se besede, ki jih je svojedobno izrekel, nanašajo na vse delavce. On je menil tedaj samo delavce, ki razgrajajo po ulicah in delajo nemir. Nasproti tem pa tudi sedaj še vzdržuje izgovorjene besede. Za demonstracije ni dal župan niti najmanjšega povoda, gotovo pa je, da se ne bo uklonil nikakemu terorizmu.

Dunaj, 8. julija. V seji mestnega zbora je bilo vloženih pet interpelacij zaradi zadnjih pouličnih demonstracij. Dr. Lueger je odgovarjajoč izjavil, da ni mislil na delavce, ko je govoril o plačanih pouličnih »pobih«, delavce on čisla, a odločno obsoja ljudi, ki hoté na račun raznih od židov plačanih demonstracij po ulicah živeti brez dela. Župan je povdarjal, da židje psujejo in napadajo kristjane, pitajoč jih dan za dnem po svojih umazanih listih z lopovi, tatovi, tolovaji itd. Krščansko ljudstvo in njegovi zastopniki imajo vendar pravico in dolžnost, da se branijo pred napadi.

Dunaj, 8. julija. Kot naslednik obolelega nuncijskega se imenuje monsignor Tripepi, tajnik kardinala Rampolle, in kot uditore monsignor Croy.

Dunaj, 8. julija. Grof Thun je poklical več odličnih poslancev desnice na Dunaj.

Krakovo, 8. julija. Shod slovanskih poslancev, kateri skličejo poslanci poljske ljudske stranke, je določen za 18. septembra.

Lvov, 8. julija. Pri včerajšnji dopolnilni volitvi za državni zbor je bil iz skupine przemiselskega veleposestva izvoljen dr. Damski, v kmečki skupini Sanok-Lisko pa grof Potocki.

Belgrad, 8. julija. Iz Semlina poročajo, da oblastva še vedno zasledujejo Knezevičeve zaveznike. Včeraj so prijeli zopet šest radikalcev, toliko ali še več jih imajo pa še na sumu. — V zahvalo za rešitev je bila v stolnici zahvalna služba božja.

Belgrad, 8. julija. V radikalnih krogih se govori, da je Milan najel človeka, ki je streljal nanj, da dobi povod, poloviti in po ječah zapreti vse njemu nasprotno radikalne politične voditelje. Sicer je merda ta vest neosnovana, vendar hitrica, s katero vlada zapira vse sebi neljube politike, kaže, da hoče vlada kar največ mogoče ta atentat izkoristiti v svoje strankarske namene. Konečno se ji pa nameni vendar le ne bodo posrečili, kajti ni ga v celi Srbiji bolj sovražnega človeka, kakor je razkralj Milan, ki se mora za Srbijo imenovati največja nesreča.

Pariz, 8. julija. Neki tukajšnji list poroča, da pride cesar Viljem 4. avgusta v Saintmalo.

Pariz, 8. julija. Mesto generala Zurlinden je imenovan za pariškega vojaškega guvernerja general Brugere. Zurlinden pride v višji vojni svet.

Gospodarska organizacija.

Cena žitu na dunajski borzi
dné 7. julija 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za jesen	gl.	8.97	do gl.	8.99
Rž za jesen	»	7.23	»	7.25
Turšica za julij-avg. . . .	»	4.87	»	4.88
» » sept.-okt.	»	5.05	»	5.07
Oves za jesen	»	5.90	»	5.92

Umrli so:

5. julija. Marija Kreč, krojačeva hči, 17 dni, Marije Tere zije cesta 9. gangraena umbilicalis.

6. julija. Ana Iskra, delavka, 32 let, Florianske ulice 48, pljučnica.

7. julija. Miroslava Miculinič, posestnikova hči, 2 mes. Cerkvene ulice 19, črevesni katar.

V bolnišnici:

5. julija. France Jamnik, krojačev sin, 7 dni, debilitatis vitae. — Frančiška Horvat, črevljarjeva žena, 64 let, morbus Brighii.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah v mm.
7.	9. zvečer	736.6	16.1	sr. szah.	jasno	
8.	7. zjutraj	737.0	13.8	sl. jug	del. oblač.	0.7
	2. popol.	736.5	23.3	sl. jvzn.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 17.7°, normale: 19.5°.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. julija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	10	—	Špeh povojen, kgr. . .	—	70
Reš, "	8	—	Surovo maslo, " . . .	—	90
Ječmen, "	7	—	Jajce, jedno	—	2
Oves, "	6	50	Mleko, liter	—	8
Ajda, "	8	50	Goveje meso, kgr. . .	—	60
Proso, "	9	—	Telečje "	—	64
Koruza, "	5	60	Svinjsko "	—	75
Krompir, "	3	—	Koštrunovo "	—	40
Leča, hkl.	10	—	Piščanec	—	55
Grah, "	11	—	Golob	—	20
Fizol, m. stot.	9	—	Seno, m. stot.	—	85
Maslo, kgr.	1	—	Slama, "	—	—
Mast, "	—	70	Drva trda, 4 kub. m.	—	6.40
Špeh svež, "	—	64	" mehka, 4 " . . .	—	4.50

Znamenito!

100 gld.

Za to nizko ceno pošiljam proti enoletnemu jamstvu jako moderno kolo I. vrste za gospe ali gospode.

Po solidnosti in lahkem teku ga ne prekosí noben drug fabrikat, čeravno bi dal trikrat toliko. Kolo z vso opravo, zadelano, s pismono garancijo 100 gld. netto, 10 gld. je plačati naprej, ostalo po povzetju. — Cenik brezplačno.

Prva dunajska hiša za kolesa: **M. Rundbakin**, Dunaj, IX., Berggasse 3. 506 10-7

Vozni red

avstrijskih državnih železnice,
veljaven od 1. junija 1899.

Prihajalni in odhajalni čas označen je v srednje-evropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genovo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 54 min. zjutraj mešani vlak v Kočevje in v Novo mesto

Ob 7. uri 5 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.

Ob 1. uri 5 min. popoldne mešani vlak v Kočevje in v Novo Mesto.

Ob 4. uri 2 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genovo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 5. uri 41 min. popoldne osebni vlak v Podnart ob nedeljah in praznikih.

Ob 6. uri 55 min. zvečer mešani vlak v Kočevje in v Novo Mesto.

Ob 7. uri 15 min. zvečer osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 46 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste.

Ob 7. uri 55 min. zjutraj osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Ob 8. uri 21 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 11. uri 17 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genove, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Linca Pontabla.

Ob 2. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 4. uri 57 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla.

Ob 8. uri 42 min. zvečer iz Podnarta ob nedeljah in praznikih

Ob 8. uri 48 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja in Novega Mesta.

Ob 9. uri 6 min. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Steyra, Solnograda, Beljaka, Celovca, Pontabla.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.

" 2. " 05 " popoldne " " "

" 6. " 50 " zvečer " " "

" 10. " 25 " " " " (le ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 08 " dopoldne " " "

" 6. " 10 " zvečer " " "

" 9. " 53 " " " " (le ob nedeljah in praznikih).

Prodajalnica katol. tiskovnega društva

prej H. Ničman

v Ljubljani, Kopitarjeve ulice 2

priporoča svojo bogato zalogo molitvenikov, mnogovrstnih podob in raznih drugih devotionalij, zlasti:

Rožne vence, navadne, po pet oddelov, na niti dvanajstERICA 25 kr. do 1 gld. 40 kr.; na žici dvanajstERICA 45 kr. do 3 gld.; iz bisernice jeden 35 kr. do 2 gld.; iz bisernice na srebrni žici in s križcem bisernim ali srebrnim jeden 1 gld. 70 kr. do 3 gld.; iz alumnija po 65 kr. kos.

Rožne vence Naše Ljube Gospe, dvanajstERICA 60 kr. do 1 gld.; **rožne vence Zalostne M. božje**, dvanajstERICA 1 gld. 60 kr. do 2 gld. 40 kr.; **rožne vence za duše v vicih**, dvanajstERICA 1 gld. ali 1 gld. 10 kr.

Svetinjske, raznovrstne, manjše in večje, dvanajstERICA 70 kr., 1 gld. 20 kr. do 3 gld. 60 kr.

Svetinje za „Marijine družbe“, velike, iz alumnija, s slovenskim napisom, jedna 12 kr., sto skupaj 10 gld.

Srebrne svetinjske »Brezmadežnega Spoč.« in »presv. R. Telesa« po 45 kr. jedna in višje.

Pražki Jezuščki, v malih puščicah, po 10 kr., več skupa, ceneje.

Križci za rožne vence, dvanajst 25 kr. do 1 gld. 20 kr., iz niklja jeden 7 kr. do 70 kr.

Križi razne velikosti in kakovosti s stolom ali za na steno od 75 kr. jeden do 20 gld.

Podobice za I. sv. Obhajilo, sto skupaj 2 gld. 50 kr., s čipkami 3 gld. 80 kr.; večje za okvir, sto 6 gld. in 12 gld.

Spomin sv. misijona, sto podob skupaj 85 kr.

Litanije presv. Sroa Jezusovega, slovenske, nemške, latinske, sto skupaj 80 kr.

itd. itd.

Razglednice,

krasno dovršene, 20—25 gld. tisoč komadov.

Naročila sprejema

ANTON JERKIČ,

fotograf v Gorici, Primorsko.

Na željo pride razglede sam fotografovat in sicer brezplačno. 512 7

MATTONIJEV
GISSHÜBLER
naravna
alkalična kislina
je
najboljša mizna in osvežu-
joča pijača, 20 27
katera je preskušena pri
kašlju, vratnih boleznih, želod-
čnem in mehurnem kataru.
Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn,
želez. postaja, zdravilno kopališče pri Karlovih varih.
Prospekti zastoj in franko.

Kemične barve za sobne
barve za zidarje ima trdka **BRATA EBERL** v
Ljubljani, Franciskanske ulice, v največji iz-
beri v zalogi. — Cene so nizke. 228 14 11-4

Izvrstna, naravna hrvaška

vina

bela in rdeča priporoča iz svojega kleta

MIRKO BROZ v Zagrebu.

Oddaja jih v sodih od 50 litrov dalje po 22, 23, 24, 25, 26 kr. liter iz let 1895, 1896, 1897 in 1898; **črna dal-**
matinska iz leta 1898. — Sode računam posebej ali nazaj
jemljem franko. — Vsa moja vina so analizirana in jamčim
za njih naravnost. 558 10-8

Razglednice

„Šmarne Gore“

dobivajo se komad po 4 kr. pri

Antonu Turk-u v Ljubljani,
Dunajska cesta šte. 3.

Moka

iz mlina Vinko-ta Majdič-a v Kranju

oddaje se po engros-cenah 259 44-17

v plombiranih vrečah po 10 in 25 kil v prodajalnicah

Maksa Domicelj-a

v Ljubljani, Rimska cesta. vis-à-vis Gorupovim hišam.

Dostavljanje na dom brezplačno.

Plombe originalne mlinske.

Moka oddaje se tudi v vrečah po 50, 85 in 100 kil.

Opozarja se, da priznani izvrstni izdelek prvega doma-
čega našega mlina dandanes tudi na tujem uspešno tekmuje
z izdelki vseh ogerskih mlinov.

Primerno darilo otrokom ob raznih prilikah!

Pomladni Glasi
posvečeni
slovenski mladini.
9. zvezek. — S štirimi slikami.
Uredil in založil
Anton Ratajec.
V Ljubljani. 1899. — Tiskala Katol. Tiskarna.

Cena brošuram 30 kr., v pol platno
vezanim 40 kr., v celo platno vezanim 55 kr.
Dobivajo se v semenišču, Katol. Bukvarni,
Ničmanu, Giontiniju, Schwentnerju in pri Kraju
v Novem Mestu.
Dobé se tudi stari letniki razen I. in II

Primerno darilo otrokom ob raznih prilikah!

Franjo Toman,
podobar in pozlatár
v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1
izdeluje
križeva pota
od preprostega do najfinejšega, na platno oljnato
slikane in na papir oljnato tiskane podobe
(Oelfarbendruck).
Načrti, vzorci in fotografije ali risbe so na
razpologo
V blagohotna naročila se velečastiti duhovščini,
cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom uljudno
priporoča
velespoštovanjem
538 12-8 **Franjo Toman.**

Prečastiti duhovščini se pri-
poročam za slikanje
cerkvâ,
kapel
in
sob.
Imam
na razpo-
lago tudi krasne
VZORCE
(škice) v barvah tiskane,
v raznih slogih, kakor tudi
mnogo spričeval. 73 26-24
ALBERT ROBIDA
Ljubljana, Rožne ulice št. 5.

G. Piccoli,
dvorni založnik
Nj. svetosti
papeža
Leona XIII.
lekarnar „pri angelu“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Železnato vino.
Kemične analize odličnih stro-
kovnjakov, kateri so v
železnatem vinu
lekarnarja Piccoli-ja v Ljubljani
zmiraj potrdili navedeno množino
železa, so najboljše spričevalo ter
dajejo največje poročstvo za njega
učinek.
To vino je kaj dobro za slabo-
krvno, nervozno in vsled bolezni
oslabele osebe, za blede, sloke
(suhe) in bolehave otroke.
Cena polliterski steklenici 1 gld.
Naročila pošiljajo se z obratno pošto; poštnine
plačajo p. n. naročniki. 827 45

Največji izbor
Največje cene
Skupno
Preobleke Popravila
L. Mikusch
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.
147 16

V Škofji Loki
se daje
gostilna v najem.
Dobro obiskovana „Finfarjeva gostilna“
z vpeljano trgovino z vinom na debelo z vso
posodo in ledenica z zalogo piva, se takoj odda
v najem.
Natančneje se izve pri **Leo Lavrič-u**
istotam. 586 2-2

V strokovno dovršeno izvrševanje
stavbinskih kleparskih,
stolpnih in strešnih krovskih del 59 7-1
se priporoča prečastiti duhovščini, gg. podjetnikom in slavnemu občinstvu
ALOJZIJ LENČEK, stavbinski in galanterijski klepar
v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21.

Št. 213/pr. 571 3-1
Razpis službe.
Pri pomožnih uradih mestnega magistrata je stalno popolniti mesto **registratorja**
s prejemki četrtega (1100 gld. plače, 205 gld. dejalnostne priklade in dve petletnici po
100 gld.), eventualno mesti pisarničnega **oficijala** (880 gld. plače, 180 gld. dejalnostne
priklade in dve petletnici po 80 gld.) s prejemki petega, in pa pisarničnega **kancelista**
s prejemki šestega (675 gld. plače, 150 gld. dejalnostne priklade in dve petletnici po 75 gld.)
činovnega razreda, in **praktikanta** z adjutom 480 gld.
Za podelitev zgoraj omenjenih služeb se od prosilcev zahteva, da so z dobrim
uspehom dovršili nižjo gimnazijo, nižjo realko ali kak drug zavod iste vrste in pa, da so
si splošno usposobljenost za ta poklic zadobili z večletno prakso v kaki državni, deželni,
občinski ali kaki zasebni pomožni pisarni in da se o tem izkažejo z ugodnimi izpričevali.
Prednost se daje prosilcem, ki se izkažejo s srednješolskim zrelostnim izpričevalom ali pa
z zrelostnim izpričevalom kakega drugega zavoda iste vrste.
Prosilci za te službe imajo svoje s potrebnimi dokazili opremljene prošnje pri pred-
sedstvu mestnega magistrata vložiti najpozneje
do 31. dné avgusta t. l.
Na zakasnjene prošnje se ne bo oziralo.
Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 24. julija 1899.

Št. 7108. 563 3-3
Razpis.
Podpisani deželni odbor razpisuje
službe okrožnih zdravnikov
v sledečih zdravstvenih okrožjih:
1. **Cerknica** z letno plačo . . . 700 gld.
2. **Kočevska Reka** » » » . . . 800 »
3. **Železniki** » » » . . . 800 »
4. **Žužemberk** » » » . . . 700 »
Prosilci za jedno teh služb pošljejo naj svoje prošnje podpisanemu
deželnemu odboru
do 15. julija 1899. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške
prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje,
dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.
Oziralo pa se bo le na take prosilce, kateri so najmanj dve leti že
službovali v kaki bolnici.

Deželni odbor kranjski.
V Ljubljani, dné 20. junija 1899.

Dobiva se povsod. 905 (36-22)
Sarg's Kalodont.
Najbolje in najceneje sredstvo za čiščenje zob.

Št. 22422. 570 3-3
Razglas.
Na dan obletnice poroke Njene o. in kr. Visokosti gospé nadvojvodinje
Marije Valerije razdeliti je vsled sklepa občinskega sveta deželnega stolnega mesta
Ljubljane **dvesto goldinarjev** med **petero ubozih vdov ljubljanskih.**
Prošnje za podelitev teh podpor vložiti je **do 24. julija t. l.** pri magistratnem
vložnem zapisniku.
Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 24. junija 1899.
Št. 4814. 588 3-1
Razglas.

Deželni zbor kranjski je v svoji seji dné 21. aprila t. l. naročil dežel-
nemu odboru vse potrebno pozvedeti v svrhu ustanovitve vzornega
kmetijskega zavoda na Gorenjskem, na katerem bi se osnovala zimska
kmetijska šola in uravnali posebni strokovni tečaji za razne važne panoge
kmetijstva, n. pr. za mlekarstvo in sirarstvo ter planinarstvo, gozdarstvo,
sadjerevo itd.

V ta namen potrebuje deželni odbor primerne **kmetijskega**
posestva, na katerem se nahaja že sedaj vzorno uravnano kmetijsko
gospodarstvo z vzorno živinorejo, ali na katerem bi se potom zakupa za
daljšo dobo moglo tako vzorno gospodarstvo urediti.

Deželni odbor se zato obrača do gg. lastnikov takih vzorno urav-
nanih kmetij na Gorenjskem oziroma do gg. lastnikov kmetij, katere imajo
za uredbo vzornega kmetijskega gospodarstva pripravna zemljišča in pri-
merni gospodarski poslopja — ter tudi prostorov za stanovanje učitelja-
voditelja kmetijske šole in učencev (20—24) ter v to potrebnih poslov, z
vabilom, da

do konec meseca julija t. l.
podajo ponudbe z opisom posestva in napovedbo zahtevane letne zakupnine
deželnemu odboru, ki bo tekom meseca avgusta ogledal dotična
ponujena posestva.

Ker se ima posebno gojiti na gorenjski kmetijski šoli planinarstvo,
oziral se bo deželni odbor v prvi vrsti na ona posestva, katera imajo tudi
planine v lasti.

Od dež. odbora kranjskega
v Ljubljani, dné 24. junija 1898.

Pozor **„RUCH-STYRIA“** **kolesarji!**
Obče znana, jako trpežna
kola Styria št. V „ljudsko kolo“
prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako
znižanih tovarniških cenah pri
Franu Čudnu v Ljubljani
s čemur je sl. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti
Styria št. V. 399 22
Zastopnik trdke: **Josip Polak.**
Tovarniška cena!

Preselitev urarskega obrta.

Slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini
uljudno naznanjam, da se **dné 1. avgusta t. l.**
preselim s svojim obrtom
na Sv. Petra cesto št. 8,
ter da prodajam vsled preselitve vsakovrstne ure po kar le
možno nizki ceni.

Velespoštovanjem 595 2—1

Josip Černe, urar, sedaj v Gerberjevi hiši
na Kongresnem trgu.

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno
blago za bandera, baldahine, raznobarvne
plašče, kazule, pluviale, dalmatike, ve-
lume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema
tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popra-
vila. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni
bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih
ozirati na domačo trdko ter ne uvažujejo tujih trdk, dru-
štva in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo
ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 250 52-18

Ana Hofbauer,
imejteljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode
v Ljubljani, Wolfve ulice 4.

Št. 23253. 593 3—1

Razpis.

S pričetkom šolskega leta 1899/1900 podeliti je po občinskem svetu v hvaležen
spomin na Nje Veličanstvo presvitlo cesarico Elizabeto določeno **podpore v znesku**
200 gl. onim deklicam, ki se želé v umetnih ženskih ročnih delih ali v njih
pomožnih strokah povspeti do višine sedanjega časa.

Pravico do te podpore, ki se podeljuje za vso učno dobo, imajo absolventke
tukajšnje strokovne šole za umetno vezenje in čipkarstvo, ki hočejo obiskovati dunajsko
strokovno šolo za umetno vezenje, centralni čipkarski kurs ali pa državno umetno obrtno
šolo na Dunaju ali v Pragi, prednost pa imajo v Ljubljano pristojne prosilke.

Prošnje za podelitev te podpore vložiti je v magistratnem vložnem zapisniku do
konca tek. meseca.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 2. julija 1899.

Ravnokar je izšel

XII. zvezek

Kalan: Povesti.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr.

Dobiva se v *Katoliški Bukvarni in Tiskarni.* —
Dobé se tudi še vsi zvezki razven prvega in drugega.

Kupuje in prodaja vse zdalej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

BANKA Makso Veršec

v LJUBLJANI.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dné
do dné po 4½%.
Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.		
Dné 7. julija.		
Skupni državni dolg v notah	100 gl. 60 kr.	
Skupni državni dolg v srebru	100 » 30 »	
Avstrijska zlata renta 4%	119 » 35 »	
Avstrijska kronska renta 4% 200 kron	100 » 30 »	
Ogerska zlata renta 4%	119 » 30 »	
Ogerska kronska renta 4% 200	96 » 60 »	
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	910 » — »	
Kreditne delnice, 160 gl.	378 » — »	
London vista	120 » 50 »	
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 97½ »	
20 mark	11 » 78 »	
20 frankov (napoleonidor)	9 » 55½ »	
Italijanski bankovci	44 » 57½ »	
C. kr. cekini	5 » 67 »	
Dné 7. julija.		
4% državne srečke l. 1864, 250 gl.	170 gl. 50 kr.	
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	157 » 50 »	
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	195 » 25 »	
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98 » 20 »	
Tisine srečke 4% 100 gl.	138 » 35 »	
Dunavske vravnave srečke 5%	129 » 25 »	
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108 » 60 »	
Posojilo goriškega mesta	112 » — »	
4% kranjsko deželno posojilo	98 » 25 »	
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97 » 15 »	
Prijoritete obveznice državne železnice	212 » — »	
» » južne železnice 3%	169 » — »	
» » južne železnice 5%	121 » — »	
» » dolenskih železnic 4%	99 » 50 »	
Kreditne srečke, 100 gl.	196 gl. — kr.	
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	— » — »	
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	21 » 50 »	
Rudolfove srečke, 10 gl.	28 » — »	
Salmove srečke, 40 gl.	86 » — »	
St. Genois srečke, 40 gl.	83 » 25 »	
Waldsteinove srečke, 20 gl.	60 » — »	
Ljubljanske srečke	23 » 50 »	
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	152 » 50 »	
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3250 » — »	
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gl.	434 » — »	
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	75 » — »	
Splošna avstrijska stavbinska družba	109 » — »	
Montanska družba avstr. plan.	240 » 25 »	
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	179 » — »	
Papirnih rubljev 100	127 » — »	

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„M E R C U R“
l., Wallzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Josip Kastelic,

krojaški mojster
v Ljubljani, Vodnikov trg št. 4.
priporoča se prečast. duhovščini v
izdelovanje vsakovrstne

obleke,

posebno
talarjev, površnikov itd.

Izdelujem birete, oingulum in vsako-
vrstne šemise, kakor tudi vsa druga
v to stroko spadajoča dela na-
tatančno po meri.

Prosim prečastito duhovščino, da me
blagovoli počastiti s cenjenimi naročili,
zagotavljam, da bodem vedno skrbel,
da izvršim vsako naročilo v največjo za-
dovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo
dobro urejeno krojaško delavnico,
v kateri izdelujem

obleke za gospode in dečke

po najnovejšem kroju, natančno po meri.
Zunanja naročila točna. — Cene pri-
merno nizke. 519 31-6

Razglas.

Na c. kr. cesarja Franca Jožefa véliki gimnaziji v Kranju
vpisávali se bodo učenci, kateri nameravajo vstopiti v prvi razred,
v soboto, dné 15. julija,
od 9. do 12. ure v ravnateljevi pisarni.

Vsprejemne preskušnje vršile se bodo v ponedeljek, dné
17. julija, od ½ 9. ure nadalje.

Dotični učenci pridejo naj v spremstvu starišev ali njihovih namest-
nikov ter naj prinesó seboj krstni list in zadnje šolsko spričevalo.

Vsprejema taksa je določena na 3 gl. 50 kr., ki se bode onim, ki
preskušnje ne bi prestali, vrnila.

Učenci, kateri so oddaljeni od Kranja, pa se morejo javiti
za vsprejem tudi pismeno, vpsolati morajo krstni list, zadnje šolsko
spričevalo ter takso. Vendar pa se morajo v ponedeljek dné
17. julija pred preskušnjo predstaviti osebno šolskemu rav-
natelju.

Ravnateljstvo c. kr. cesarja Franca Jožefa vélike gimnazije v Kranju,
dné 1. julija 1899. 579 3—2

Edina prodaja

slavno znanih

Dürkoppovih Diana-koles

(najboljše nemško blago)

je za Kransko le pri

JAN. JAK-u v Ljubljani,

Dunajska cesta št. 13.

Ceniki brezplačno in franko. — Na zahtevanje se vsakemu kupcu
daje brezplačen poduk za vožnjo s kolesom. 321 10-8